

HIVEN !

BECSÜLETTEL !

VITÉZÜL !

Bajtársi Levelel.

II. évf. 7. szám

8 oldal

Graz, 1949. VI

MI HALADUNK A MAGUNK UTJÁN!

Ha figyelemmel kísérjük az emigrációs sajtó-termékeket --ilyen, a kitűnő magyar szellemiség folytán, igen sok is van!-- tényként állapíthatjuk meg, hogy végcéljuk egységes: a kommunizmus elleni harc és szerencsétlen Hazánk felszabadítása! Mégis - eszközökben és módokban ugyszólván mindegyik más és más uton igyekszik a végső cél elérésére! Ez így is van jól, mert hiszen valamelyik mégis csak célba talál, s akkor magához öleli azokat is, akik a cél elérését más uton-módon, de ugyancsak magyar szellemben keresték!

A hiba csak ott van, hogy az említett sajtó-termékek nagyobb része most már nem nemzetpolitikát, hanem pártpolitikát szolgál, s így eredeti jószándéka ellenére, szinte önkéntelenül is, a személyi harcok, egymás elleni áskálódások mezejére téved. Ez pedig akkor is szétforgácsolja a magyar erőt, ha ezt a "mindenki harcát mindenki ellen" magasrangú katonák, kiváló költők, publicisták, politikusok vívják is!

Amikor a nemzetünkre ráerőszakolt, idegenek által irányított, Istent tagadó uralom oly bőségesen szed a maga áldozatait, mi itt szabad földön, kényszer nélkül, segítünk annak azzal, hogy egymással marakodunk?

Vigyázzunk, Bajtársak! Senkit meg ne tévesszenek a személyi harcok, mi haladjunk tovább a magunk utján, azon az uton, amelyen elindultunk! Csak pártpolitikamentesen tudunk előbbrejutni, a hivatás-közösség alapján, amely összekapcsolt bennünket a múltban, összekapcsol a jelenben és még szorosabban fog összekapcsolni a jövőben!

A mi hivatásunk a jövőben is az lesz, ami a múltban volt, s ami a Cs-i Utasításunk 71. pont 1. bekezdése a következőképpen irt elő: "A csendőr az államhatalom képviselője, a törvényes rend és belső béke őrsége, az ország közbiztonságának és nyugalmanak őre, az állam és a nemzet bizalmának letéteményese."

Ugy éljünk tehát az emigrációban is, hogy hivatásunknak a jövőben is maradéktalanul megfelelhessünk!

MULT, JELEN ÉS JÖVŐ!/Folytatás/

Örökké kedves, szép, bajtársi emlékeink: az orvosi vizsga, az első katonazubbony, az első kihallgatás, az első csillag a galléron, az első megszólítás: hadnagy ur, őrzető ur! Hadgyakorlatok, díszszemlék, mind-mind szép katonaemlékek.

Kitörölhetetlen emlékek az életünkben: Felvidék, Kárpátalja, Délvidék és Erdély visszavétele, amikor agyoncsókoltak bennünket, s amikor nem tudták, hova tegyenek, mit adjanak enni-inni részünkre!

Emlékek: az erdélyi Kárpátok, Székesfehérvár, Dunaföldvár és a esepeli harcok! A budapesti kéthónapos helytállás, majd a budai kitörés mind olyan események, amikor a bajtársi-katonai dicsőség és a bajtársi szeretet legragyogóbb példái születtek.

Az a névtelen főhadnagy, aki az utolsó kulacs vizét adja oda, egy két korty adagolással osztja szét alárendelt bajtársai között, míg végül neki nem jut, pedig ő is szenved a szomjúságtól.

Az a névtelen honvéd, aki a zsebében talált négy ujnyi nagyságu száraz kenyér darabját osztja meg tisztai előljáróival. Olyan katonaemlékek ezek, amiket elfelejteni nem lehet. Ezek az emlékek elkísértek bennünket ide, a hontalanság laktanyájába is és ezekről mindig szívesen beszélünk, valahányszor ismerős bajtársakkal találkozunk.

Sajnos, vannak azonban emlékek, amelyekről nem szívesen beszél az ember! Nem szívesen beszélek most én sem róluk, de elhalgatnunk meg sem ajánlatos, mert éppen a mult hibáiból kell levonnunk a tanulságot!

1./ Élt Miskolcon egy főtörzsrőrmester, akinek három gyermeke volt. Mindhárman főiskolát végeztek. Az egyik fiu r. kath. pap, a másik fiu és a lány gimn. tanárok voltak. Az egész családnak igen jó hírneve volt. A lányt egy főhadnagy akarta feleségül venni, mivel azonban az édesatyja a tiszthelyettesi állománycsoportba tartozott, a nászülést nem engedélyezték.

2./ Vendéglőből, kávéházból, ahol tisztai társaság volt jelen, sokszor kellett távoznia a pincér felszólítására az illendően viselkedő legénységi egyénnek!

3./ A Ludovikán azt tanították, hogy a magyar nép fiai egytől-egyig kiváló katonák, azonban a velük való érintkezésnél a három lépés távolságot mindig meg kell tartani. Nem szabad legénységi állományúval sétálni, vele egy asztalnál helyet foglalni, mert ez mind a tisztai tekintély rovására megy.

4./ A m.kir. csendőrség tiszthelyettesi karában egy időben több érettségizett és három doktorált bajtárs is szolgált, de lehetetlen volt számukra, hogy tisztai állományba jussanak. E tekintetben csak az 1944 évi háborús állapotok hoztak változást.

5./ A 14 éves tisztai növendék megszólítása "növendék ur" volt, de az idős, 20-30-40 évi szolgálatteljesztéssel rendelkező, kiváló, idős alhadnagy megszólítása vezetéknev és rendfokozat, de az "ur" szó elhagyásával történt.

6./ Amíg 18-19 éves karpaszományos honvéd részére a kargarn ruha viselése meg volt engedve, a 60 éves, 40 évi szolgálatteljesztéssel rendelkező, kiváló minősítésű alhadnagy, a legnagyobb melegben is, csak a kincstári posztó ruhát viselhetette.

7./ A 60 éves, 40 évi szolgálatteljesztéssel rendelkező alhadnagy fizetése ott végződött a legmagasabb fokban, ahol a 22 éves zászlós, vagy hadnagy fizetése kezdődött.

8./ A testületünk élére került felügyelők az utóbbi időben majdnem kivétel nélkül a honvédségtől osztatták be! Így természetes, hogy a mi sajátos csendőrszellemünk idegen volt számukra! Így testületünket saját elgondolásuk szerint igyekeztek formálni, nem pedig a mi kiala-

KISÉRTETFOGÁS.

Egy őszi délelőttön az öpk. oktatást tartott a kuruzslással elkövetett kihágásról és ezzel kapcsolatban a babonás néphitről is. Az oktatás még be sem fejeződött, amikor megjelent az örsön a vasuti vendéglős és szállodatulajdonos és jelentette, hogy a környéken az a hír van elterjedve, hogy a pár hónapja elhunyt édesapja szelleme "hazajár". Amióta az apja elhalt, azt tapasztalja, hogy nap-nap után kevesebben keresik fel régebben jóforgalmu vendéglőjét és a régi ismerősei, akik valamikor a szállójában szoktak megszállni, semmi pénzért sem maradnának nála éjszakára. Többben, akik apja halála óta megszálltak a szállodában, azt állítják, hogy hallották apja szellemét járkálni és valami rekedt hangon nyögni, fohászzkodni, jajgatni.

A vendéglős távozása után rövid eszmecsere-t tartottunk, hogyan is leplezzük le ezt a körmönfont disznóságot?! Mindnyájunk helyeslése közben megállapítottuk, hogy a nyomozó járőr dolga nagyon egyszerű lesz. Éjjel bemegy a szálloda egyik szobájába, megvárja a kísértetet és megfogja. Meg is próbáltuk mi egy pár éjjel lesni-várni a kísértetet, de azokon az éjjeleken egyszerűen nem jelentkezett. A végén már úgy néztük, hogy nem igen fogunk boldogulni ezzel a tulvilági lényvel, ezért bejelentettük az esetet a nyomozó osztálynak, polgári ruhás nyomozókat kérve az ügy felderítésére. Így is történt.

A nyomozó járőr elbeszélése szerint este 9-10 óra között, 10-15 perces időközökben érkeztek meg egymás után, mi t vidéki utazók és egyenesen a szállóba mentek, úgy hogy még a szállodás sem sejtette, hogy ők csendőrök. A szobájuk egymás mellett volt és előre megbeszélték, hogy az ajtókat nem zárják be és ha a kísértet megjelenik, egymást támogatva, annak elfogására sietnek.

Szép, holdvilágos éjjel volt. A szállodában és környékén nagy csendesség honolt, semmi neszt nem hallottak. Talán el is aludtak volna, ha éjjél tájban valami furcsa zörejt nem hallottak volna. Arra lettek figyelmesek, hogy az egyik szobában megcsördült valami, majd egy nehéz sóhajtás hangzott a folyosón. A kísértő rém most lassu, csoszogó léptekkel menni kezdett a folyosón. Erre azután mindketten, szinte egyszerre, kiléptek a szobából és siettek a kísértet felé, akit hosszú, fehér lepedő takart tetőtől talpig. Közeledésükre a kísértet ijesztő hangon rebegte: "Jaj nekem, jaj! Nektek is jaj, emberek, ne közelítsetek felém!" - és a nála lévő láncsal hadonászni kezdett. A járőr azonban ügyes mozdulattal elkapta a láncot és a kísértetet a földre nyomva, kezeit összekötötték.

Amikor a szellemről a lepedőt levették, ördögi arc meredt rájuk. A szeme körül piros és fekete karikák voltak mázolva, az orra fekete volt, az arca meg ki volt tarkítva, hogy ha valaki megfogja, fel ne ismerje. A fején magas, keménypapírból készült sapka volt, hogy azzal az alakja magasabb legyen. A járőr ezután a községházá a kísértet a "szellemet", ahol alaposan megmosdatták, s ekkor az éjjeli őrök egy szabósegéd személyében felismerték.

A kikérdezéskor beismerte, hogy a cselekményt bosszúból követte el, mert a vendéglősnek volt egy nevelt lánya, akit ő feleségül akart venni, de a nevelőszülők ezt ellenezték. Ezért támadt benne az a gondolat, hogy bosszút áll a vendéglősön és kísértetjárásával anyagi kárt okoz neki.

A bíróság 3 havi fogházra ítélte el a "kisértetet", de a büntetés végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztették.

/H.S./

A Bajtársi-Levél a Ti hangotok cső.-bajtársak! Támogassátok azzal, hogy pontosan bekülditek a hozzájárulási díjat, hogy cikkeket irtok bele és hogy terjesztitek szellemét mindenütt, ahol csak megfordultok!

ÜBORKASZHEZŐN A VILÁGPOLITIKÁBAN

Amióta a párizsi konferencia eredménytelenül véget ért /mert a mellesleg esztrák kérdésben létrejött "megegyezés" nem számíthat eredménynek!/. nagy csend van a világ politikában. A kulisszák mögött azonban folyik tovább a nagy küzde-

lem a szabadság és a kommunista terror országai közt. Ezeket az eseményeket azonban alig lehet észrevenni, csak azok látják meg, akik az események és az újságserok mögött is betekintenek. Négy ilyen fontosabb fejleményről számolhatunk be.

Az amerikai gazdasági válság változatlanul tart, sőt Truman elnök már szükseget érezte annak, hogy megszüntetése érdekében az amerikai törvényhozástól --a kongresszustól-- megfelelő rendszabályok meghozatalára kérjen felhatalmazást. A kongresszus azonban nehézkösen, lassan dolgozik és így a válság, egyelőre, nyugodtan fejlődik tovább. A legnagyobb baj az, hogy akármilyen jó rendszabályokat hoznának is, a hibaforrást nem tudják velük kiküszöbölni. A fő baj u.i. az, hogy a Szovjet már a világ nagy részét elzárja az amerikai kereskedelem elől és így hiába terjed az USA ipara és mezőgazdasága, nem tudják a termelvényeket elhelyezni. A saját zsirjában fuldokolják tehát ez a hatalmas ország!

Ugyanakkor Angliában is súlyos a helyzet, részben a fokozódó dollárhiány, részben pedig a nemrég kitört de egyre inkább elmérgesedő dokkmunizmus-sztrájk miatt. Ez a sztrájk megakadályozza a tengerentúlról jött hárak kirakását és ezzel a termelést megbénítja és a fogyasztók körében erős nyugtalanságot vált ki. A sztrájk mögött a Szovjet áll, aki minden eszközzel kihasználja, hogy a szabad országok nyugodt életét megszarvára és, ahol lehet nyugtalanságot, társadalmi zavarokat, esetleg forradalmat izgat. Ha a sztrájkot hamarosan meg nem szüntetik --amire megvan a lehetőség-- akkor bizony az angol kormány olyan súlyos helyzetbe kerül, hogy esetleg lemondásával is számolni kell.

Titó körül is zajlanak az események. Titó u.i. kölcsönt kért Amerikától, mert a Szovjet és a csatlósállamok beiktat alá helyezték gazdaságilag és így kénytelen volt az annyira észárelt USA-hoz fordulni segítségért. Amerika hajlandó is megadni neki a kölcsönt, sőt annál is nagyobb kölcsönt, de ezt, úgy látszik, több súlyos feltételhez kötötte, amelyek teljesítése a Titó-rezsimet végleg elszakítaná a Keleti Blokktól. Titó már is lezárta a görög határt, ami annyit jelent, hogy megszüntette a görög partizánok támogatását. Ez arra mutat, hogy hajlandó az USA kikötéseit teljesíteni. Ez mindenestre nagy fordulatot jelent a kommunista hadállásokban, s a Szovjetnek sok gondot fog okozni, hogy a többi "népi demokráciákban" elejét vegye a Titó-féle példa követésének.

A pápa dekrétuma, amely most jelent meg és kiközösítette mindazokat, akik kommunisták, vagy akik a kommunizmust helyeslik, óriási jelentőségű esemény volt a világbolsevizmus elleni harcban! Ezen lépés megszeméltető hatása lesz a kommunista pártokra, mert hiszen a "népi demokráciákban" a 86 milliónyi összlakosságból 41 millió katolikus. De különösen a nyugati kommunista pártok /Olaszország, Franciaország, stb./ fogják érezni a kiközösítés hatását, mert ott a KP-ből való kilépés nem jelent az illető elhurcolását, vagy legalább is kenyér nélkül való maradást. Maga az a tény, hogy a Vatikán most már --nyilván az egymást követő egyházüldözések hatása alatt-- nyíltan fellépett a kommunizmus ellen, arra mutat, hogy a kommunizmus körül egyre jobban szűkül az ideg- és hideg-háboru bekerítő gyűrűje! Tavaly ilyenkor még ők voltak a támadók: ma már védekeznek, de védekezésük szellemi és gazdasági ereje egyre csökken! Mindez a hitleri "rugalmas elszakadások" korszakára emlékeztet! A történelem megismétlődik: aki kardot ragad Isten és a tisztességes emberek világa ellen, kard által is véss el! Ugy legyen!

M ó z s i b á

FOHÁSZ A MAGYAR GOLGOTÁN..j e l e n t k e z i k !

-Halló, halló! Szerkesztőség? Itt Agoston Mózes, nyugalmott buzaesztergályos és volt kurátor. Most elvtársi minőségben kívánom egészségükre az éccakai nyugodalmat - ha vót! Az Ambrus onokám, aki ott van magiknál, hazaküldte ide Köpecre a magik ujságját eppárszor. Na, mondhatom, sok boldondot összeirnak benne. Lácik, hogy ugyanvalóst ráérnek az írka-firkára. Montam is a fijamnak:

- Benci, te! Én megtelefonozom ezeknek a mutulyoknak, hogy csendesebben avval a tollal!! Ne lázijjanak a demokráciája ellen, mer baj lesz!

Azt mondja a Benci:

- Nem tud kee oda telefonozni, üljék veszteg!

- Hát mér nem, Benci - kér dem én.

- Azér - mondja ü-, mer hogy nem szabad.

- Most ne vóna, haszen szabadság van? - így én.

- Hát csak tróbája kee, ha únyi akar!

- Rejakciós beszéd é Benci, gyere velem s hallgasd!

Hát felmegyünk a póstára s mondom én a kúsasszonynak, aki mellesleg igen ügyibe-való fejjérnép:

- Baj van, lelke kúsasszony!

- Mi baj? - kérdi.

Odahajolok a fülühez s sugom, hogy csak ü hajja:

.. **OSSZEESKÜVÉS!**

- Tán nem? - ijedezik.

- Vagy igen, s még hezzá nagy! - mondom.

- Megint?

- Mindig - s ingatom nagy böcsen a kalap alá valót.

- S most mi lesz? - kérdi.

- Most az, hogy felhijja nekem Ausztrijába ezt a számot, lássa e, hogy megállithassam az összeesküvést, mer ha nem, baj lesz!

- Nem lehet - azt mongya, - s mi baj lehetne?

- Csak az - nyugtatom, - hogy akkor maga es benne van az összeesküvésben s azér nem akarja felhívni. Én meg süritek a rendőrségre s jelentem fel!

Inkább hijja ó szívesen, csak egyet se menyek! Hát így jutottam én telefonhoz, lássák-é, s a kisasszony most itt hallgassa, hogy mit mondom magiknak. Én pedig csak annyit, hajják-é, hogy ne báncsák magik ezt a szegén Rákosit, kár érte. Mer egy az, lássák, hogy az is ember, vagy ilyenforma. Más az, hogy itthon igen népszerű. Mindenki ütöt eteti a nyaválával! Ne verjék hát annyit azt a szegént, annyit mondok, a súly cssen bele! Na Istennek ajánlom s tiszteltetem az onokámat az Ambrust! /Cs.B.S./

Uram, tudom, keserü lesz e pohár, de népemért elfogadom. Az elkövetett vétkeiket, mondád, hogy így nekik megbocsájtod. Nyujtsd hát nékem a poharat, hogy keserü levét had igyam ki és nyujtsd véle a tövis-koronámat, hogy szurjanak a tüskéi. És verjenek újra százszor, játszva az uj Pilátus-katonák, hogy csurgó vérem mossa le már a reájuk szabta Kálváriát. Engedd, hogy ezt a szörn ü utat én tegyem meg helyettük, s az elfogadott kereszttel megváltsam Golgotájukon a vétküket!

Mert ezt a szerencsétlen népet, kit Te küldtél ide le, megváltani akarom Tenéked, hogy legyen újra a Tied... Hisz nem rosszak ők, bár vétkeztek sokszor Ellened, de természetük gyarló és már - tanultak is egy keveset... M.Gy.

21 csó-bajtárs fogadalmá!

A Magyar Csendő Bajtársi Asztaltársaság fennállásának egy éves évfordulóján 21 bajtársunk, nemcsak felbuszulásból, önkéntes, váncpályos fogadalmat tett! Mi volt a fogadalom tárgya? Az, hogy mindent elkövetnek arra nézve, hogy a most tengerentúli kivándorolói kényszerűlt csó-bajtársak visszatérését minden módon előmozdítják. Majd, ha később újból szabad lesz és a kivándorolt csó-bajtársak, anyagi nehézségeik miatt esetleg nem tudnak visszatérni hazánk, a fogadalmat tett bajtársak ösztönözzék, összehosszák és ehhez szükséges összeget, bármily nehéz keressik is meg az ehhez szükséges pénst! Ez a nemcsak elhatározás mutatja azt, hogy az igazi bajtársi szellem itt van közöttünk és szeretetével bevilágítja azok nehéz útját is, akiknek vándorbotot kellett a kezükbe venniük. Minden magyar csendőnek otthon kell lennie, nikor út az óra- és ezt a fogadalmat tett bajtársak nem csak hangostatják, de meg is akarják valósítani! Ez a lélekemelő példa adjon mindnyájunknak további erőt a további küzdelemre és a csó-összetartás építésére!

*****

PÁLYAZATUNK EREDMÉNYE:

Bajtársi-Levelünk 5. számában pályázatot hirdettünk a legjobb csó-elmény megírására. Igen sok értékes, érdekes pályázat érkezett be, melyeket részben már közöltünk, részben pedig még közölni fogunk. Az első díjat a mai számunkban közölt "Kisértetfogás" c. kitűnő elbeszélés nyerte meg, írója: H.S. bajtársunk különben régi ismerőse olvasóinknak. A második díjat a "Hullaszökés" c. elbeszélés nyerte meg, ezt a következő számunkban fogjuk közölni. Szerzője: B.J. bajtárs, Steinberg. Szintén több cikket írt már Levelünkbe. A harmadik díjat egy korábban, már a 4. számunkban közölt elbeszélés: "Az őrmester ajándéka" nyerte, szerzője: N.I. Salzburg. Összinté szívő gratulálunk a nyerteseknek és kérjük őket, hogy továbbra is küldjenek be hozzánk hasonlóan érdekes írásokat!

-0-0-0-

Felhívás!

Keresünk egy olyan bajtársat, aki Nb. Németország Inn folyó melletti Simbach község közelében lakik. Kérjük, hogy címét mielőbb közölje velünk! Jelentkezés esetén magánlevélben juttatjuk címére kérésünket!

*****

Felhívás!

Száraz András bajtársunk megfestette a Hercegrinás Ur portréját, s izléses rajzot készített Nagymagyarországról "Ne felejtse!" felirással! Mindkét művéről fénykép felvételeket is készített, melyek csokély áron kaphatók címen: 13/a Bindlach Forkenhof 8. bei Bayreuth Germany

*****

Kérünk minél több kéziratot /elbeszélést, verset, tréfát, komoly cikket, stb./ a csó-bajtársaktól! Szerkesszék a bajtársak a saját lapjukat, amely egyre jobban terjed, egyre népszerűbbé válik, éppen a bajtársak értékes írásai miatt, amiket mindenki szívesen és szeretettel olvas. Nem baj, ha nincs írói készségünk, fő, hogy a mondanivaló legyen tartalmas, a szerkesztőség ugyanis átjavitja! Fontos, hogy minél rövidebbek legyenek a cikkek!

OLDJÉTEK BE PONTOSAN HOZZAJÁRULÁSAITOKAT A BAJTÁRSI-LEVEL-HEZ; HOGY TOVÁBB FEJLESZTHESSUK AZT! Ne felejtsetek: havonta kétszer szeretnénk bekapogtatni Hozzáteket!

KÉZIRAT! MANUSKRIP! - SAJÁT SOKSZOROSÍTÁS! - Címünk: Ungarische Kameradschaft, GRAZ, Geidorfgürtel 49. Ung.Baracke. Osterreich.

BAJTÁRSAINK LEVELEIBŐL

"Szeretettel gondolkodom mindgyökötökre. Vegyétek úgy, mintha ott lennétek köztetek. Lélekben ugyanis ott vagyok veletek. Ha elérkezik az idő, rohanok hozzátok, mert részt akarok venni szegény magyar Hazánk felszabadításában. Még mindig nem tudom, hogy kik a B-L szerkesztői? Ismeretlenül szívélyesen üdvözlöm őket. Köszönöm nekik, hogy voltak oly kedvesek a szolgálatukat felajánlani a bajtársak régi szellemének felújítására, megtartására és ápolására. Szép és nemes munkát végeznek. Hálával tartozom nekik!" V.K. Anglia /:A B-L szerkesztői hálásan köszönik az elismerést! Szívesen és boldogan dolgoznak továbbra is a nemes cél érdekében! :/

"Most jutott el hozzám a B-L júniusi száma, melyből örömmel olvastam a grazi Bajtársi Asztaltársaság megalakulásáról és immár egy évi sikeres működéséről. Kérem címre a B-L küldését, melyből új erőt merithetünk a további küzdelemre és kitartásra. Kedves Bajtársaim! Apolják tovább a csendőrszellemet, toborozzák egybe a családot, hogy a nagy Riadó felkészülten találjon bennünket! Isten áldását kérem további munkájukra!" B.B. Anglia /:Köszönjük buzdító sorait! Ezek szellemében dolgozunk! :/

Az alább felsorolt bajtársaknak hálásan köszönjük támogatásukat!

Dr. R. B. Salzburg 20.--; K.L. Anglia 10.-- /kupónok/; L.M. Franciaország 16.-- /kupónok/; B.L. Braunau 3.--; I.J. Braunau 3.--; B.M. St. Leon rd 10.--; V.F. Inzenhof 2.--; I.D. Inzenhof 3.--; K.P. Anglia 10.-- /kupónok/; Sz.E. Franciaország 2.-- /kupónok/; H.F. Spital am Pyhrn 40.--; M.I. Windischgarten 10.--; K.L. Fehring 7.--; V.J. Twimberg 5.--; P.I. Innsbruck 3.--; Cz. J. Franciaország 4.-- /kupónok/; Sz. J. Feffernitz 15.--; K.Gy. Graz 20.--; N.I.R. aba St. Peter 5.--; B.Gy. Hieflau 12.--; M.F. Feldkirch 10.--; H.F. Franciaország 4.-- /kupónok/; B.J. Steinberg 5.--; B.G. Graz 7.--; E.L. Graz 11.--; J.P. Graz 5.--; N.I. Graz 5.--; K.K. Villach 10.--; P.I. 5.--; B.J. Franciaország 10.-- /kupónok/. --Folytatjuk!--

C i l i k e c s e v e g é s e

Pá, Amáliám! Hallotta? Még Nagy Ferenc miniszterelnöksége idejében történt, amikor a magyar kormány-küldöttség kint járt Amerikában. Rákosi és Truman beszélgettek:

Rákosi: Kérlek, Trumcsikám, mit keres nálatok egy melós egy héten?

Truman: 50 dollárt.

Rákosi: És mennyiből jön ki egy héten?

Truman: Egy négy gyermekes család 50 dollárból.

Rákosi: Na és...mit csinál a megmaradt 20 dollárral?

Truman: Hát ahhoz aztán semmi köze nincsen! Az az ő magánügye. És nálatok hogy van ez, Matyikám?

Rákosi: Egy jó szakmunkás négy gyerekekkel 150 frt-ot keres egy héten.

Truman: És mennyi kell, hogy megoltsin?

Rákosi: 300 forint!

Truman: Honnan veszi a hiányzó 150 forintot?

Rákosi: Hát ahhoz aztán semmi közünk! Az az ő magánügye!

Na, még ezt az egyet, aztán rohanok! - Rákosi és Szakasits mennek a Ház ülésére...

Rákosi: Nézd, Szakikám, kéményseprő!!! Szerencsénk lesz!

Szaki: Oda nézz, Matyikám, ott is kettő!

Rákosi: Sikerülni fog, amit ma el akarunk fogadtatni a Házzal! /Odamegy a két kéményseprőhöz/ Itt van emberek öt forint, ilyenak rajta két fröccsöt!

Kéményseprő: Dehát miért adja ezt nekünk, Uram?

Rákosi: Mert maguk már a harmadik kéményseprők és így szerencsénk kell, hogy legyen ma!

Kéményseprő: Nagy tévedés Uram! Mi nem vagyunk kéményseprők! Mi a Hungária malomban keverjük az - egységes lisztet!

Pá, Amáliám, a legközelebbi viszlátásra! Most sietek, mert odaég a réntásom!